działalności gospodarczej wyczerpuje znamiona "korzystania z mienia komunalnego". Według art. 206 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r., poz. 459): „Każdy ze współwłaścicieli jest uprawniony do współposiadania rzeczy wspólnej oraz do korzystania z niej w takim zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych współwłaścicieli.". Współwłasność jest jedynie odmianą bezwzględnego prawa podmiotowego o charakterze majątkowym, jakim jest prawo własności, o czym świadczy również wykładnia systemowa - umieszczenie w Kodeksie cywilnym działu dotyczącego współwłasności (dział IV) w wyższej jednostce redakcyjnej odnoszącej się do własności (tytuł I).

Innymi słowy przepisy ustawy o samorządzie gminnym, w tym jej art. 24f ust. 1, nie zastrzegają, iż ich zastosowanie uzależnione jest od posiadania przez gminę 100 - procentowego udziału w prawie własności mienia wykorzystywanego do prowadzenia działalności gospodarczej przez radnego (por. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1840/10).

Definicję działalności gospodarczej zawarto w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1829): „Działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.". Wprawdzie art. 3 pkt 1 tej ustawy wskazuje, że nie stosuje się jej przepisów do m.in. działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie upraw rolnych. Nie przesądza to jednak, że prowadzenie gospodarstwa rolnego nie jest działalnością gospodarczą, lecz jedynie o tym, że działalność ta nie podlega określonej w art. 1 tej ustawy regulacji w zakresie podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej. Działalność wytwórcza w rolnictwie natomiast mieści się w definicji działalności gospodarczej, określonej w art. 2 cytowanej ustawy. Działalność gospodarczą przepis ten charakteryzuje jako zarobkową oraz wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Cechy zarobkowości oraz wykonywania w sposób zorganizowany i ciągły ma prowadzenie gospodarstwa rolnego. Działalność ta nie różni się niczym od wykonywania innej indywidualnej działalności zawodowej, która jest wyłączona spod działania przepisów ustawy (np. lekarza, pielęgniarza czy adwokata) i jest objęta inną regulacją prawną, choć co do charakteru działalności tych grup zawodowych nie ma wątpliwości, że jest to działalność gospodarcza. Czynienie zatem różnicy pomiędzy prowadzeniem gospodarstwa rolnego a działalnością zawodową, skoro obie charakteryzują się tymi samymi cechami (zarobkowa, zorganizowana i ciągła) nie ma uzasadnienia z uwagi na art. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 kwietnia 2007 r., sygn. akt II OPS 1/07).

Jak stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 lipca 2004 r. (sygn. akt K 20/03) ustawa o samorządzie gminnym nie ogranicza działalności gospodarczej radnych w ogóle, lecz nie pozwala im rozwijać jej w oparciu o mienie, o którym w ramach swej działalności przedstawicielskiej mają decydować w imieniu i w interesie wszystkich mieszkańców.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny w zestawieniu z przepisami odnoszącymi się do prowadzenia przez radnych działalności gospodarczej, pojęcia tej działalności oraz zakresu przedmiotowego mienia komunalnego gminy, wskazuje, że wykorzystanie mienia komunalnego Gminy Kamieniec Ząbkowicki przez Radnego Edwarda Szulina następuje w toku prowadzenia przez niego gospodarstwa rolnego, odpowiadającego treściowo ustawowemu pojęciu prowadzenia działalności gospodarczej.

Opisany wyżej fakt wykorzystywania mienia komunalnego Gminy przez Radnego Edwarda Szulina stanowi naruszenie art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, co stanowi podstawę do stwierdzenia wygaśnięcia jego mandatu radnego w trybie art. 383 §1 pkt